

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316219116
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316219116.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Vyskočovej a sudkýň JUDr. Boženy Husárovej a JUDr. Anity Filovej, v sporovej veci žalobcu: S-REAL Holding s.r.o., so sídlom 831 02 Bratislava, Nobelova 34, IČO: 36 555 321, zastúpený: Advokátska kancelária FARDOUS PARTNERS s.r.o., so sídlom 927 01 Šaľa, Hlavná 6, IČO: 47 241 543, proti žalovanému: Mesto Šaľa, so sídlom 927 14 Šaľa, Nám. Sv. Trojice 7, IČO: 00 306 185, zastúpený: JUDr. Boris Štanglovič, advokát, so sídlom 927 01 Šaľa, Jarmočná 2264/3, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 07. júna 2018 č. k. 17Cb/55/2016-117, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalovanému sa priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 20.10.2016 pôvodne domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu a to odstúpenia od kúpnej zmluvy.

Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 7.6.2018 uznesením pripustil zmenu žalobného návrhu tak, že rozhodoval o nasledovnom petite: Súd určuje, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností vedených Okresným úradom Šaľa, katastrálny odbor, zapísaných na LV č. XXXX v obci M., k.ú. M. a to nehnuteľností - pozemky: parc. reg. „C“, parc. č. 665/1 o výmere 4530 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; parc. reg. „C“, parc. č. 665/3 o výmere 751 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; parc. reg. „C“, parc. č. 665/33 o výmere 461 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; parc. reg. „C“, parc. č. 667/8 o výmere 176 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria; nehnuteľností - stavby: druh stavby 18, centrálna kotolňa 32 so súp. č. XXXX postavená na parc. č. 665/3, druh stavby 20, dielne so skladom so súp. č. XXXX postavená na parc. č. 665/33 a to v podiele 1/1.

2. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobcu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v prejednávanej veci neexistuje spor medzi stranami, nakoľko žalobca je na LV č. XXXX pre k.ú. M. zapísaný a evidovaný ako výlučný vlastník nehnuteľností, ku ktorým žiadal určiť svoje výlučné vlastníctvo a teda neexistuje predmet sporu, o ktorom by súd mal rozhodnúť, čím nie je daný naliehavý právny záujem na takomto určení. Preto bez ďalšieho skúmania hmotnoprávnej stránky veci súd žalobu zamietol.

Súd prvej inštancie uviedol, že pri určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ako to žalobca žiadal po zmene petitu, musí byť daný naliehavý právny záujem. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či snád len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania

(pozri Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 6. decembra 2012, sp. zn. 5 Cdo 31/2011). Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie). Ak navrhovateľ neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod zamietnutia návrhu. Pokiaľ teda súd dospeje k záveru, že ten - ktorý určovací návrh nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne návrh bez toho, aby sa zaoberal meritom veci (otázkami aktívnej a pasívnej legitimácie účastníkov konania) - pozri Rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 17 Co 161/2007 a Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. septembra 2010, sp. zn. 4 Cdo 56/2009. Ak ku dňu vydania rozhodnutia o určovacej žalobe v zmysle § 80 o. s. ř. (teraz § 137 písm. c/ CSP) nemá žalobca na požadovanom určení naliehavý právny záujem, je to vždy dôvodom na zamietnutí určovacej žaloby (s tým, že žalobcovi nič nebráni v tom, aby žalobu znovu podal v dobe, keď naliehavý právny záujem na takom určení získa (ak sa zmenia pomery, za ktorých súd určovaciu žalobu zamietol). To platí aj vtedy, ak prebieha v dobe rozhodovania o určovacej žalobe iné konanie, ktorého výsledok by mohol založiť zmenu pomerov čo do posúdenia (ne)existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (pozri Rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo 17. júla 2004, sp. zn. 29 Cdo 914/2014).

V žiadnom prípade nemôže existovať naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva v prospech subjektu, ktorému svedčí zápis v katastri nehnuteľností, nakoľko v konaní nebolo spornou skutočnosťou, že žalobca je vedený ako vlastník predmetných nehnuteľností. V takomto prípade sa takýto subjekt nemôže s úspechom súdne domáhať určenia jeho vlastníckeho práva, ktoré vyplýva zo zápisu v katastri nehnuteľností (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove z 18. 1. 2018 sp. zn. 3Co/151/2017).

3. Súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p., a žalovanému, ktorý bol v konaní plne úspešný, priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 C.s.p..

4. Žalobca podal proti rozsudku súdu prvej inštancie včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolateľ svoje odvolanie odôvodnil tým, že žalobca nemôže nakladať s nehnuteľnosťami v jeho vlastníctve, o čom svedčia dôkazy, ktoré predložil žalobca na súd a to rozhodnutie Okresného úradu Nitra ako nadriadeného orgánu Stavebného úradu Šaľa, ktorý potvrdzuje nezákonnosť konania štatutárneho orgánu Mesta Šaľa zo dňa 21.04.2017 (dôkaz v spise). Ďalej dôkaz „Rozhodnutie o prerušení územného konania“ zo dňa 02.03.2017, ktorý súd nepripustil ako dôkaz, a ktorý jednoznačne preukazuje, že Mesto Šaľa, resp. jeho štatutárny orgán napriek tomu, že okresný úrad Šaľa, katastrálny odbor oznámil listom zo dňa 16.12.2016, že zápis odstúpenia od zmluvy považuje za ukončený a listinu vyraduje z evidencie naďalej koná tak, že spol. S-REAL HOLDING s.r.o. (žalobca) nie je vlastníkom uvedených nehnuteľností. Napriek tomu, prvostupňovému súdu postačovala horeuvedená listina zo dňa 16.12.2016, ktorú predložil žalovaný na poslednom pojednávaní a výpis LV č. XXXX z katastra nehnuteľností, v ktorom je síce uvedená plomba, avšak zapísaný je tam stále ako vlastník žalobca. Prvostupňový súd sa nezaoberal ani otázkou, že na uvedenom LV je zapísaná plomba z dôvodu odstúpenia od zmluvy. Postačilo mu vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného, že poznámka je tam zapísaná z dôvodu prebiehajúceho súdneho konania, s čím sa žalobca nestotožňuje, na otázku súdu k právnenému zástupcu žalovaného, či pokladá vlastníctvo žalobcu za nesporné, právny zástupca žalovaného odpovedal, že sa k tomu nevyjadruje. Žalobca sa rovnako nestotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že pôvodne správne žalobca žaloval neplatnosť právneho úkonu - odstúpenia od kúpnej zmluvy, pretože takýto rozsudok súdu by vyriešil vec s konečnou platnosťou, nakoľko žalobca má za to, že v súčasnosti judikatúra, na ktorú odkazuje súd prvej inštancie (uznesenie NS SR z 22.09.2010 sp.zn. 4Cdo/56/2009), je už prekonaná, najmä v dôsledku novej právnej úpravy procesného kódexu zák. č. 160/2015 Z.z. C.s.p., v zmysle ktorej platí, že prípustnosť žaloby na určenie právnej skutočnosti

(ktorou odstúpenie žalovaného je) musí vyplývať z osobitného predpisu (najmä z hmotného práva), inak je takáto žaloba neprípustná.

Žalobca však v konaní preukázal relevantnými listinami, že predmetné nehnuteľnosti nadobudol za účelom svojho ďalšieho podnikania a to výstavby rodinných domov v rámci projektu „Šaľa - RADOVÉ DOMY - Záhradnícka“, s výstavbou ktorého projektu z dôvodu obštrukcii na strane príslušného stavebného úradu, ktorým je Mesto Šaľa, t.j. žalovaný nemôže pokračovať.

Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, keď mal za to, že neexistuje tu predmet sporu, o ktorom by súd mal rozhodnúť, keď žalobca je ako vlastník zapísaný na LV č. XXXX, čím podľa názoru súcu prvej inštancie žalobca nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

V dôsledku odstúpenia žalovaného od kúpnej zmluvy, ktorou žalobca nadobudol vlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, sa stalo vlastníctvo žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam právne neistým a jeho právo na ochranu vlastníctva v celom jeho rozsahu t.j. vec držať, užívať a požívať jej plody bolo ohrozené. V dôsledku odstúpenia od kúpnej zmluvy sa zmluva zrušuje od počiatku a strany sú si navzájom povinné vrátiť to, čo si podľa zmluvy navzájom plnili. Uvedená skutočnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy založila žalovanému oprávnenie domáhať sa na katastri nehnuteľnosti zápisu jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v dôsledku jednostranného odstúpenia od kúpnej zmluvy, ktorá skutočnosť ohrozila vlastnícke právo žalobcu, keď sa jeho právne postavenie stalo neistým, nakoľko v dôsledku neplatného odstúpenia od kúpnej zmluvy svedčí vlastnícke právo aj v prospech žalovaného (v dôsledku účinkov jednostranného právneho úkonu, i keď neplatného) z pohľadu hmotného práva a to bez ohľadu na zápis vlastníckeho práva žalobcu na LV č. XXXX. Uvedenému svedčí aj podanie žalovaného Návrh na zápis práva k nehnuteľnosti záznamom zo dňa 30.09.2016, doručený orgánu katastra dňa 03.10.2016.

Výrok rozsudku, nasledujúci po tom, ako sa súd prejudiciálne vysporiada s otázkou (ne)platnosti odstúpenia od KZ, ktorým určí vlastnícke práva žalobcu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, má pre žalobcu podstatný význam, predovšetkým vo vzťahu k jednej zo zložiek vlastníckeho práva - vec povolení odstránenia stavby zo dňa 20.11.2014, právoplatné a vykonateľné dňa 16.12.2014). Ich predčasné odstránenie (aj napriek skutočnosti, že žalobcovi svedčí vlastnícke právo podľa LV č. XXXX) by v prípade, kedy by súd prejudiciálne posúdil odstúpenie ako platné, by znamenalo zamietnutie žaloby o určenie vlastníctva a povinnosť žalobcu vrátiť predmetné nehnuteľnosti, rovnako by to odôvodňovalo vyvolania ďalších sporov napr. o náhradu škody. Z uvedeného dôvodu má žalobca za to, že sa správne domáhal určenia svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, išlo o správne zvolený procesný nástroj, kedy dôjde k odstráneniu stavu právnej neistoty vo vzťahu účastníkov konania k predmetu vlastníctva, vytvorí sa pevný základ pre usporiadanie týchto vzťahov a predíde sa vzniku prípadných ďalších sporov. Navyše výrok rozsudku má pre žalobcu podstatný význam najmä z hľadiska ochrany vlastníckeho práva, ako aj z hľadiska jeho podnikateľských zámerov.

Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia sa ani v rámci konania pri skúmaní splnenia procesných podmienok a najmä otázky naliehavého právneho záujmu so žalobcom predloženými (vyššie uvedenými) listinami neoboznámil ani inak nevysporiadal, pričom tento svoj postup v odôvodnení napadnutého rozhodnutia žiadnym spôsobom neodôvodnil, ktorá skutočnosť zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) C.s.p. ako aj arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia a porušenie práva na spravodlivý proces podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., kedy oboznámenie sa s predmetnými listinami t.j. vykonanie navrhnutých dôkazov bolo nevyhnutným predpokladom pre objektívne posúdenie otázky naliehavého právneho záujmu a zároveň takýto postup súd prvej inštancie odňal žalobcovi právo na prístup k súdu a kontradiktornosť konania.

Súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu o výsluch svedka primátora Mesta Šaľa, o ktorý sa domáhal žalobca od otvorenia pojednávania v danej veci. Súd neumožnil žalobcovi doložiť listinný dôkaz „Rozhodnutie o prerušení územného konania zo dňa 02.03.2018“, ktorý bol v tomto konaní dôležitý až v čase, keď žalovaný začal tvrdiť na poslednom pojednávaní, že o vlastníctve k uvedeným nehnuteľnostiam rozhodol katastrálny odbor, OÚ Šaľa 06.12.2016. Napriek týmto tvrdeniam žalovaný aj po tomto dátume naďalej koná tak, že vlastníctvo k uvedeným nehnuteľnostiam je sporné.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že považuje za správne napadnuté rozhodnutie a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako správny potvrdil a priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý žalobu ako nedôvodnú zamietol, pretože žalobca sa domáha určenia, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností napriek tomu, že je ako vlastník vedený v katastri nehnuteľností.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nebolo potrebné opakovať ani dopĺňať dokazovanie a nevyžaduje si to ani verejný záujem (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

7. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle 220 ods. 2 C.s.p.. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne, pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia.

Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci samej, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku.

9. V prípade podaného odvolania dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania je súd viazaný, čo znamená, že prítomnosť iných odvolacích dôvodov, než ktoré odvolateľ uviedol, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nebude zisťovať, a ak aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nemôže na ne prihliadať.

10. Odvolací súd viazaný odvolacími námietkami dospel k záveru, že žalobca v odvolaní len zopakoval svoju právnu argumentáciu, ktorou sa bránil na súde prvej inštancie, neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré neboli predmetom posúdenia súdom prvej inštancie, všetky ním produkované tvrdenia, ktorými argumentoval v odvolacom konaní boli známe už v konaní pred súdom prvej inštancie a ani žiadnym iným spôsobom nevyvrátil právne názory súdu prvej inštancie, a preto považoval odvolanie za nedôvodné.

11. Odvolací súd posúdil ako neopodstatnenú námietku odvolateľa, že súd sa nezaoberal otázkou, že na predmetnom LV je zapísaná plomba z dôvodu odstúpenia od zmluvy, nakoľko v čase rozhodovania súdu prvej inštancie obsahom predmetného LV č. XXXX pre k.ú. M. nebola zapísaná žiadna plomba z dôvodu odstúpenia od zmluvy, ako to tvrdil odvolateľ, ale len poznámka, že Mesto Šaľa požiadalo o zápis poznámky zo dňa 20.12.2016 „Žaloba o určenie neplatnosti právneho úkonu 17Cb/55/2016, ktorá poznámky je pre preukázanie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení irelevantná, ako uviedol aj súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na neexistenciu plomby z dôvodu odstúpenia od zmluvy, obmedzujúcej poznámky na predmetnom liste vlastníctva, ani konania, v ktorom by si žalovaný uplatňoval vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, nie je preukázaná existencia spochybnenia vlastníckeho práva žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam, ako to tvrdil odvolateľ.

Určovací žaloba je prípustná v prípade spornosti právnych vzťahov evidovaných v katastri nehnuteľností. Stav spornosti môže byť okrem iného vyvolaný tiež omylom katastra nehnuteľností pri identifikácii nehnuteľnosti, príp. existenciou duplicitného zápisu.

V prípadoch určovacích žalôb týkajúcich sa vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam je naliehavý právny záujem spravidla daný potrebou zosúladenia skutočného stavu so zápisom vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností a teda zapísania vlastníckeho práva žalobcu na základe pozitívnej určovacej žaloby, čo však nie je daný prípad.

Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie R 48/2004 „Ak je žalovaný zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník spornej nehnuteľnosti, žalobca má naliehavý právny záujem na určenie svojho vlastníckeho práva, lebo len také súdne rozhodnutie môže byť aj pokladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľnosti.“

V danom prípade, žalovaný nie je v katastri nehnuteľností zapísaný ako vlastník predmetnej nehnuteľnosti a teda ak by súd vyhovel žalobnému návrhu, takýto rozsudok by nemohol byť ani podkladom pre zmenu zápisu v katastri nehnuteľností, nakoľko takýmto rozhodnutím by nedošlo k žiadnej zmene pokiaľ ide o zápis vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti. Odvolačný súd má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože žalobcom navrhovaným výrokom sa nedocieli zmena zápisu vlastníckeho práva na predmetnom liste vlastníctva ale sa len potvrdí súčasný stav, ktorý už vyplýva z evidencie katastra nehnuteľnosti.

Údaje katastra vymenované v ustanovení § 70 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) sú záväzné a každý je povinný ich používať pri vyhotovovaní verejných a iných listín (§ 71 ods. 2 katastrálny zákon).

Ak súd zamietol určovaciu žalobu z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, nebol dôvod, aby sa súd zaoberal meritom veci a teda nebolo ani potrebné skúmať platnosť resp. neplatnosť odstúpenia od zmluvy, ako to tvrdil odvolateľ. Pokiaľ ide o námietky a dôkazy týkajúce sa žalobcom tvrdených obštrukcií zo strany žalovaného, ktorými mal žalovaný znemožňovať žalobcovi v jeho nakladaní s nehnuteľnosťami zapísanými na predmetnom liste vlastníctva, odvolačný súd ich posúdil ako neopodstatnené, nakoľko sú pre posúdenie otázky naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení irelevantné a to z dôvodov vyššie uvedených. Odvolačný súd v súvislosti s týmito námietkami dáva do pozornosti, že vlastník má na ochranu svojho vlastníckeho práva, ak došlo k neoprávnenému zásahu do jeho vlastníckeho práva, právo využiť iné právne prostriedky na ochranu svojho vlastníckeho práva ako je žaloba v zmysle ust. § 137 písm. c) C.s.p., avšak súd nie je oprávnený ani povinný poučiť žalobcu v tomto smere, nakoľko súd má v zmysle ust. § 160 C.s.p. povinnosť poskytnúť sporovým stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom Civilným sporovým poriadkom. Je vylúčené, aby súd poučoval strany o hmotnom práve.

12. Pokiaľ ide o námietku o riadnom neodôvodnení rozsudku odvolačný súd uvádza: Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamena automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013). Rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 163/2015 zo 17. marca 2016). Odvolačný súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z pohľadu logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vytknúť závažné nedostatky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamena ani to, aby sporová strana bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Odvolacia námietka, ktorou namietal, že súd prvej inštancie si nesplnil povinnosť presvedčivo odôvodniť svoje rozhodnutie, preto nemohla obstať.

13. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá (nemusí) odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS78/05).

Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamena, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument sporovej strany, z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia (II. ÚS 76/07).

Ustanovenie § 387 ods. 2 C. s. p., dáva odvolaciemu súdu možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Tá je podmienená stotožnením sa so skutkovými, aj právnymi dôvodmi

rozhodnutia prvostupňového súdu v plnom rozsahu. V takomto prípade je postačujúce v odôvodnení skonštatovať správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti ďalšie dôvody.

14. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

15. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania odvolacieho súdu podľa § 378 ods. 1 C.s.p, § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v rozsahu 100%. Neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

16. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie za podmienok ustanovených v § 420 C.s.p. Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto uznesenia na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ak nejde o prípady § 429 ods. 2 C. s. p. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.